

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 18.12.2020 r., (...) sp. z o.o. z/s w T. reprezentowana przez Prezesa Zarządu (...), złożyła do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. zawiadomienie o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego K. H., polegającego na naruszeniu art. 8, art. 12 ust. 1 i art. 32 pkt 1 i pkt 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

(...) sp. z o.o., zarzuciła radcy prawnemu K. H., że w ramach swojej praktyki zawodowej oferuje za pośrednictwem strony internetowej (...) w zakładce Zespół/K. H./ „Historia wpisów tego autora” publikację poświęconą tematyce obligacji grupy (...) - w tym (...) Spółka z o.o. W ostatnim wpisie datowanym na dzień 4.09.2020r., radca prawny publikuje treść nakazu zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym p - ko (...) Spółka z o.o. oraz (...) Spółka z o.o. (...), informując potencjalnych klientów, że **„Kancelaria uzyskuje bardzo sprawnie takie nakazy zapłaty, a co więcej – obejmują one obowiązek solidarnej zapłaty zarówno emitenta jak i poręczyciela”**.

W ocenie zawiadamiającej Spółki, taka informacja nie tylko wprowadza w błąd potencjalnych klientów i stanowi przykład nierzetelnej obietnicy (art. 32 pkt 1 i pkt 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego), ale jest również działaniem na ich szkodę (art. 8 (...)) oraz wykracza poza ramy wykonywania zawodu w sposób rzetelny i profesjonalny (art. 12 (...)). Działanie radcy prawnego, polegające na informowaniu o skutecznym występowaniu w sprawach o wydanie nakazów zapłaty w rzeczywistości działa na szkodę klientów, którzy zainwestowali w obligacje emitowane przez (...) Spółka z o.o., i podmioty powiązane ze spółką, narażając klientów na koszty procesu oraz koszty wynagrodzenia kancelarii. Jednocześnie radca prawny K. H. odradza obligatariuszom korzystanie z proponowanych przez Spółkę (...) rozwiązań mających na celu umożliwienie zaspokojenia ich w dalszym czasie. Proponuje natomiast składanie pozwów przeciwko emitentowi i rzekomemu poręczycielowi. Jednocześnie radca prawny K. H. nie zamieścił na stronie internetowej informacji, z jakiego dokumentu wynika odpowiedzialność poręczyciela, jaki jest stan majątku emitenta i czy z majątku emitenta klienci będą mogli się zaspokoić.

Mecenas K. H. – jak dalej zarzuca zawiadamiająca - pomimo wiedzy, że Spółka z o.o. (...) podjęła kroki, w celu wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego, zachęca klientów do wystąpienia na drogę postępowania cywilnego, co doprowadzi do niewypłacalności Spółki, która już teraz ma trudności z płynnością finansową, a takie działania radcy prawnego uniemożliwią zaspokojenie roszczeń osób trzecich z tytułu wykupionych obligacji. Zdaniem zawiadamiającej, takie działania radcy prawnego może wyczerpywać znamiona przewinienia dyscyplinarnego w rozumieniu art. 32 pkt 3 (...), jako składanie nierzetelnych obietnic.

Informowanie o skutecznie prowadzonych postępowaniach sądowych przeciwko emitentowi i poręczycielowi – zdaniem (...) Spółka z o.o. – jest niezgodne z rzeczywistością oraz wprowadza w błąd potencjalnych klientów, czym wyczerpuje znamiona przewinienia dyscyplinarnego o którym mowa w art. 32 pkt 1 (...). Jak podaje zawiadamiająca, do dnia złożenia przedmiotowego zawiadomienia, nie uprawomocnił się żaden nakaz zapłaty wydany przeciwko poręczycielowi, niniejszym dlatego, że takie poręczenie nie zostało skutecznie udzielone .

Działanie radcy prawnego K. H., polegające na publicznym udostępnieniu nieprawomocnego nakazu zapłaty wraz z rzekomo skutecznym uzyskiwaniu takich tytułów stanowi – zdaniem zawiadamiającego – przykład skrajnie nieprofesjonalnego wykonywania zawodu radcy prawnego. Dodatkowo, opatrzenie wpisu na stronie internetowej informacją, że kancelaria jest w tego rodzaju sprawach bardzo sprawna, może zostać poczytane jako bezpodstawne zachwalanie swoich umiejętności względem podmiotów konkurencyjnych, co stanowi naruszenie art. 12 ust. 1 (...).

Działanie radcy prawnego K. H. wykracza więc poza ramy dopuszczalnego informowania o wykonywaniu zawodu radcy prawnego i stanowi w rzeczywistości niedopuszczalną formą reklamy swoich usług. Ponadto przedmiotowy wpis

na stronie internetowej może naruszać zasady konkurencji oraz radca prawny stosuje niedozwoloną formę reklamy – pozycjonowanie strony internetowej, czym narusza prawa konkurencji.

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2021 r., sygn. akt RD 164/20 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny A. B., po przeprowadzeniu czynności sprawdzających, na skutek zawiadomienia (...) Spółka z o.o., w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego K. H. przewinienia dyscyplinarnego, na podstawie art. 305 § k.p.k., art. 325a §2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 75), postanowiła odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości przewinienia dyscyplinarnego mającego polegać na tym, że w dniach od 3 lipca 2020 roku do 4 września 2020 roku (...) W., radca prawny K. H. w ramach swojej praktyki zawodowej za pośrednictwem strony internetowej (...) publikował wpisy dotyczące obligacji grupy (...), w tym (...), które miały wprowadzić w błąd potencjalnych klientów i stanowi

przykład nierzetelnej informacji oraz stanowi

działanie na szkodę klientów oraz wykracza

poza ramy wykonywania zawodu w sposób rzetelny

i profesjonalny, czym miał naruszyć art. 32 pkt 1 i pkt 3, art. 8 oraz art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. nie stwierdziła popełnienia przez radcę prawnego K. H., czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne.

Oceniając treść wpisów na stronie internetowej, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdziła, że nie sposób uznać, że są one niezgodne z rzeczywistością lub mogą wprowadzać w błąd. Umieszczony na stronie internetowej zanonimizowany skan nakazu zapłaty nie zawiera informacji, że jest prawomocny, a wskazuje jedynie, że sądy wydają nakazy zapłaty przeciwko (...) lub poręczycielowi. Radca prawny również, (...) wpisach, w żaden sposób nie analizuje i nie przesądza o odpowiedzialności poręczyciela, jak również z przedmiotowych wpisów bezpośrednio nie wynika, że prowadzona jest egzekucja.

W świetle powyższego – zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. - nie można uznać, że informacje przekazane przez radcę prawnego K. H. są niezgodne z rzeczywistością. Jednocześnie należy zauważyć, że twierdzeniom radcy prawnego nie zaprzecza również sam zawiadamiający. W opinii Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, w przedmiotowej sprawie, na gruncie zgromadzonego materiału, nie można również uznać, by radca prawny obiecywał skuteczne zakończenie postępowania sądowego przeciwko emitentowi lub poręczycielowi, czy też przeprowadzenie skutecznej egzekucji. Radca prawny na podstawie posiadanych informacji przedstawił możliwe rozwiązania i podejmuje się oceny, które z rozwiązań jest bardziej korzystne dla klienta, co stanowi istotę wykonywania zawodu radcy prawnego.

Nie można również stwierdzić, że radca prawny K. H. realizuje partykularny interes finansowy, z uwagi na wysokość kosztów zastępstwa procesowego. Należy zauważyć, że kwota podana przez zawiadamiającego 17 364 zł to koszty procesu, na które składają się: opłata sądowa w wysokości 10 147 zł, opłata za czynności radców prawnych w wysokości 7 200 zł, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa (17 zł). Ponadto koszty sądowe zasądzone są na rzecz strony wygrywającej proces, a wysokość wynagrodzenia przysługującego radcy prawnemu od jego klienta reguluje umowa zawarta pomiędzy radcą prawnym a jego klientem.

Nie znajduje również potwierdzenia zarzut zawiadamiającej Spółki, że radca prawny K. H. zachęcał potencjalnych klientów do prowadzenia postępowań sądowych przeciwko (...). Jak wynika z zamieszczonych na stronie internetowej wpisów, przedstawione są dwie możliwości postępowania obligatariuszy w sytuacji, gdy emitent nie wykonuje swoich zobowiązań wynikających z obligacji. Radca prawny wskazuje, że jedną z możliwości jest przedterminowy wykup i przedstawia skutki wykupu, drugą możliwością jest konwersja obligacji na akcje.

Żaden z wpisów – zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego - nie zachęca również do korzystania z usług prowadzonej Kancelarii. Przedstawione wpisy należy ocenić jako informację, że Kancelaria prowadzi sprawy przeciwko emitentowi oraz poręczycielowi oraz uzyskuje nakazy zapłaty. Wprawdzie w jednym z wpisów pojawia się informacja, że radca prawny nie poleca konwersji obligacji na akcje, należy jednak podkreślić, że do podstawowych zadań radcy prawnego należy ocena możliwych rozwiązań i zaproponowanie klientowi lub potencjalnemu klientowi najlepszego rozwiązania w oparciu o posiadaną wiedzę.

W opinii Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, w przedmiotowym wpisie, brak jest zachęty do zlecenia prowadzenia sprawy radcy prawnemu K. H.. Na podstawie informacji zamieszczonych na stronie internetowej, potencjalny klient może zlecić prowadzenie sprawy dowolnemu pełnomocnikowi. Każdy z potencjalnych klientów ma natomiast prawo samodzielnie podjąć decyzję, czy skorzysta z drogi sądowej czy też z konwersji obligacji na udziały. Ponadto Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, że wierzyciel przy odzyskaniu zainwestowanych środków pieniężnych kieruje się własnym interesem a nie interesem dłużnika. Jednocześnie wskazał, że w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego nie został uregulowany całkowity zakaz reklamy czy marketingu usług świadczonych przez radców prawnych. Na gruncie przedmiotowej sprawy nie można również uznać, że zamieszczone informacje o działalności kancelarii i radcy prawnego wypełniają znamiona zakazanego informowania, o którym mowa w art. 32 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Wpisy radcy prawnego nie naruszają również zasady konkurencji. Kolejność wyników w wyszukiwarce google lub innej wyszukiwarce internetowej zależy od szeregu czynników, w tym m.in. od osobistych preferencji użytkownika, geolokalizacji, specyfiki fraz lokalnych, data center, plików cookies, rodzaju przeglądarki oraz rodzaju urządzeń i responsywności. Powyższe powoduje, że dostrzegalna jest różnica pomiędzy wynikami wyszukiwania różnych użytkowników. Fakt wyświetlania się u zawiadamiającego przedmiotowej strony internetowej na pierwszym lub drugim miejscu nie świadczy o niedozwolonym pozycjonowaniu strony.

Jednocześnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdziła, że brak jest podstaw do uznania, że radca prawny K. H. dopuścił się naruszenia innych przepisów prawa czy zasad etyki radcy prawnego.

Od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., w dniu 18 lutego 2021 r., zawiadamiająca (...) sp. z o.o. z/s w T. złożyła odwołanie, wnosząc o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. do dalszego prowadzenia.

Jednocześnie na podstawie art. 427 § 3 k.p.k., wskazała nowe dowody:

- wydruki zrzutów z ekranu wpisów ze strony (...) z zakładki Sprawy zbiorowe/Grupowe, zawiadomienie karne – (...), (...), (...) (zgłoszenie do sprawy) – datowane na 29 stycznia 2021.

Jednocześnie niniejszemu postanowieniu zarzuciła:

1.

Naruszenie art. 438 § 1 pkt 3) k.p.k. w zakresie sprzeczności ustaleń Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z treścią zebranego materiału dowodowego mającego istotny wpływ na treść postanowienia poprzez brak wszechstronnego rozważenia całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego i przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów;

2.

Naruszenie art. 17 § 1 pkt 1) k.p.k., poprzez ustalenie, iż w analizie treści zawiadomienia nie doszło do naruszenia interesów klienta oraz etyki i godności radcy prawnego,

- podtrzymując zarzuty zawarte w zawiadomieniu o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

W dniu 10 marca 2021 r., do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych wpłynęło pismo (...) Spółka z o.o., datowane na dzień 8 marca 2021 r., w którym zawiadamiająca informuje o udzieleniu przez radcę prawnego K. H. wywiadu w filmie „Porozmawiajmy o obligacjach”, udostępnionym na kanale kancelarii o nazwie K. (...). Na portalu Y., w którym wskazuje strategię działań pozyskiwania klientów poprzez stosowanie szantażu korporacyjnego w stosunku do Emitentów obligacji. Zawiadamiająca podnosi, że radca prawny w swoich wypowiedziach nie uwzględnia kryzysu gospodarczego spowodowanego sytuacją pandemiczną, a wręcz wyśmiewa taką okoliczność. Ponadto zarzuca, że do dnia złożenia pisma, Spółka nie miała żadnego kontaktu z kancelarią prawną radcy prawnego K. H.. Dodatkowo Zawiadamiająca poinformowała, że w dniu 25 lutego 2021 r., złożyła do (...), zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez radcę prawnego K. H., z wnioskiem o objęcie postępowania ściganiem publicznym.

Na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W., w dniu 14 kwietnia 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. A. B. wniosła o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia, uzasadniając jak w postanowieniu. W ustosunkowaniu się do pisma z dnia 8 marca 2021 r., wskazała, że nie sposób uznać, że doszło do naruszenia swobody wypowiedzi i okoliczności te nie mają znaczenia dla odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców (...) W. nie podzielił argumentacji (...) sp. z o.o., na której zostały oparte zarzuty odwołania.

Stosownie do postanowień art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 75) radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź naruszenie swych obowiązków zawodowych. Natomiast w myśl art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych, radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego.

Zgodnie z art. 32 pkt 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zakazane jest informowanie sprzeczne z prawem, dobrymi obyczajami lub naruszające godność zawodu radcy prawnego a w szczególności:

- niezgodne z rzeczywistością lub wprowadzające w błąd,
- ograniczające klientowi swobodę wyboru, polegające na powoływaniu się na osobiste wpływy lub znajomości, wykorzystywaniu łatwowierności lub przymusowego położenia, nadużyciu zaufania, wywierania presji, udzielaniu nierzetelnych obietnic lub gwarancji.

Jednocześnie w myśl art. 31 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego informowanie o wykonywaniu zawodu oraz działalności z nim związanej jest prawem radcy prawnego, przy czym informowaniem jest inicjowane przez radcę prawnego działanie niestanowiące bezpośredniej propozycji zawarcia umowy z konkretnym klientem, bez względu na jego formę, na treść i środki techniczne.

Przyjmuje się, że takie zredagowanie przepisu nie ma na celu zakazania reklamy, a wręcz odwrotnie – dopuszczenie możliwości prowadzenia marketingu przez radców prawnych. Tak więc należy uznać, że w przypadku radców prawnych każde działanie promocyjne jest dozwolone, o ile prawo wyraźnie nie zakazuje danych zabiegów.

Stosownie do postanowień art. 35 w/w Kodeksu radca prawny może informować o wykonywaniu zawodu, pozyskiwać klientów oraz wykonywać czynności zawodowe drogą elektroniczną, jeśli:

Jest zawsze jednoznacznie identyfikowany, jako nadawca lub odbiorca, w szczególności poprzez adresy poczty elektronicznej lub inne identyfikatory;

2.

Nie korzysta z drogi elektronicznej w sposób anonimowy lub na rzecz osób, których nie można jednoznacznie zidentyfikować jako konkretnych klientów lub odbiorców czy nadawców w komunikacji, w szczególności w internecie;

3.

Nie korzysta z form aktywności dostępnych drogą elektroniczną w sposób sprzeczny z prawem, dobrymi obyczajami i zasadami Kodeksu, w szczególności tworząc rozwiązania skutkujące nieprawdziwymi, wprowadzającymi w błąd, ocennymi oznaczeniami lub informacjami, lub w sposób utrudniający innym radcom prawnym dostęp do rynku;

4.

Korzysta z form aktywności dostępnych drogą elektroniczną w sposób gwarantujący oddzielenie wykonywania zawodu od swoich prywatnych przekonań, poglądów, postaw i działań oraz innej działalności zawodowej;

5.

Nie wydaje, nie inspiruje lub nie płaci osobom trzecim za wydawanie pozytywnych lub negatywnych opinii, komentarzy, poleceń, rekomendacji bądź referencji dotyczących wykonywania zawodu przez siebie lub inne osoby, z którymi może na podstawie przepisów prawa wspólnie wykonywać zawód, w szczególności w sposób anonimowy, nieprawdziwy lub wprowadzający w błąd;

6.

Poprzez okresową archiwizacją zabezpiecza i dba o dostępność danych przetwarzanych drogą elektroniczną;

7.

Chroni tajemnicę zawodową, informując w treści korespondencji elektronicznej o jej poufnym charakterze; zabezpieczenie uznaje za należyte, jeżeli klient po uprzednim poinformowaniu go o zagrożeniach związanych z korzystaniem z drogi elektronicznej, domyślnie lub wyraźnie zaakceptował stosowane w komunikacji z nim środki, techniki, sposoby, systemy lub standardy komunikacji elektronicznej.

Natomiast art. 33 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowi, że radca prawny może pozyskiwać klientów w sposób zgodny z prawem, dobrymi obyczajami i poszanowaniem godności zawodu.

Zgodnie więc z przepisami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego prawo do informowania o wykonywaniu zawodu jest prawem każdego radcy prawnego i może być w świetle tego kodeksu realizowane przez różne działania, byleby działania te były zgodne z prawem, dobrymi obyczajami i poszanowaniem zawodu.

Radca prawny prowadząc więc akcje marketingowe, musi uważać na takie aspekty, jak tajemnica zawodowa, niezależność, konflikt interesów z innymi radcami, musi także starać się unikać działań mogących uchodzić za niemoralne czy nieetyczne. Promocja radcy prawnego nie może być również agresywna, krzykliwa czy nachalna. Ważne jest również to, że reklama w swej treści powinna być rzetelna – musi zawierać istotne i precyzyjne informacje oraz nie może wprowadzać w błąd.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie stwierdził po stronie radcy prawnego K. H. działań polegających na pozyskiwaniu klientów niezgodnie z prawem, dobrymi obyczajami względnie nieposzanowaniem zawodu. Treści wpisów nie są również niezgodne z rzeczywistością i nie wprowadzają potencjalnych klientów w błąd. Należy przyznać rację stanowisku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W., że zanonimizowany skan nakazu zapłaty, wskazuje wyłącznie, że przeciwko skarżącemu i poręczycielowi wydawane są nakazy zapłaty, bez wskazania, że są one prawomocne i stanowią podstawę wszczęcia egzekucji. W dokonanych wpisach radca prawny jedynie informuje o preferowanym zakresie praktyki zawodu, na co pozwala Kodeks Etyki Radcy Prawnego.

Należy zauważyć, że nakaz zapłaty (485 k.p.c.), realizuje faktycznie istniejące roszczenie materialnoprawne powoda z dużym prawdopodobieństwem, jednocześnie zapewnia możliwość obrony strony przeciwnej. Sprawa zostaje merytorycznie rozpoznana już (...) wstępnej fazie, a przejście do ewentualnego dalszego etapu jest uzależnione od aktywności pozwanego i wdania się w spór przez zaskarżenie wydanego nakazu zapłaty w drodze zarzutów. Przed wydaniem nakazu zapłaty sąd (referendarz sądowy) nie bada materialnoprawnej podstawy żądania pozwu w takim zakresie i na takich zasadach jak w zwykłym trybie procesowym. Umieszczenie więc zanonimizowanego skanu zapłaty, nie wskazując czy jest on prawomocny nie jest niezgodny z rzeczywistością, jak również nie wprowadza potencjalnych klientów w błąd co do skuteczności działań radcy prawnego, tj. nie narusza art. 32 pkt 1 i pkt 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Jak wypowiedział się Wyższy Sąd Dyscyplinarny przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w W. w orzeczeniu z dnia 13 marca 2019 r., sygn. akt. WO-5/19 (Portal Orzeczniczy Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych): Wartością chronioną przez art. 32 pkt 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego jest zaufanie do zawodu radcy prawnego, ale i etyczne informowanie potencjalnego klienta o swojej osobie i usługach.

W rozpatrywanej sprawie, na podstawie informacji umieszczonych na stronie internetowej przez radcę prawnego K. H., zewnętrzny podmiot otrzymał informacje, że tenże radca prawny prowadzi sprawy dotyczące obligacji określonej GRUPY, uzyskuje nakazy zapłaty, bez wskazania, czy są one prawomocne oraz wyjaśnienia jaki tryb postępowania w przedmiotowej sprawie może być najkorzystniejszy dla potencjalnego klienta.

Mając zatem na uwadze wyżej przytoczone przepisy, nie można uznać, że przekazane informacje wprowadzają potencjalnych klientów w błąd i są niezgodne z rzeczywistością, jak również, że naruszają art. 38 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy prawnego, albowiem radca prawny informując o wykonywaniu zawodu nie przekroczył wolności słowa i pisma w rozumieniu art. 12 ust. 3 Kodeksu Etyki Radców Prawnych.

Należy zauważyć, że radca prawny K. H., kieruje swoje informacje do potencjalnych wierzycieli zawiadamiającej oraz wierzycieli całej Grupy (...), zatem nie można radcy prawnemu K. H. zarzucić

, że udziela informacji w zakresie skutecznego odzyskania przez wierzycieli zawiadamiającej, zainwestowanych środków finansowych i że działanie takie, stanowi zaprzeczenie sensu prowadzenia, w stosunku do zawiadamiającej, postępowania restrukturyzacyjnego. Tym samym nie znajduje uzasadnienia zarzut, że radca prawny nie działa w interesie klientów i realizuje partykularny interes i w ten sposób narusza art. 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., podziela w całej rozciągłości argumentację Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i przyjmuje za swoją, w przedmiocie braku naruszenia zasady konkurencji. Fakt wyświetlania się u zawiadamiającej, strony internetowej radcy prawnego na pierwszym i drugim miejscu, nie świadczy – zdaniem Sądu - o niedozwolonym pozycjonowaniu strony internetowej.

Zgodnie z art. 427 § 3 k.p.k., odwołujący się może wskazać w środku odwoławczym nowe fakty i dowody jeżeli nie mógł powołać ich w postępowaniu przed sądem I instancji. Dokonując Kontroli instancyjnej, sąd odwoławczy ocenia orzeczenie na podstawie 92 k.p.k i art. 410 k.p.k, tj. całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego według stanu faktycznego ustalonego w postępowaniu pierwszoinstancyjnym na dzień orzekania.

Zarzuty zawiadamiającego podniesione w piśmie z dnia 8 marca 2021 r., w istocie stanowią nowe fakty nieznanne Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. przed rozstrzygnięciem sprawy, a to dlatego, że zawiadamiająca zgłosiła je dopiero na etapie postępowania odwoławczego. Podnosząc nowe fakty, zawiadamiająca niczym nie wykazała, że nie mogła je powołać w trakcie postępowania przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego, co zwalnia Sąd od oceny tych zarzutów (orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w W. z dnia 17 kwietnia 2019 r., sygn. akt WO-29/19, Portal Orzecniczy Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych)

Nowe fakty i dowody natomiast, zawarte w piśmie z dnia 8 marca 2021 r., mogą stanowić podstawę odrębnego zawiadomienia o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

W pozostałym zakresie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia.

W świetle powyższego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że nie doszło do naruszenia art. 438 § 1 pkt 3 k.p.k., i art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., i doszedł do przekonania, iż należy utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 27 stycznia 2021 r., sygn. akt RD 164/20 o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego K. H..

Ze względu na powyższe należało orzec jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70 ze zn. 6 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 75), mając na względzie, że nie zostało wydane orzeczenie o ukaraniu.

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 75), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.